

DOPIJAĆ (10) *vb impf*

o jasne.

praes 1 sg dopijâm (1). ◇ 3 sg dopijã (2). ◇ 3 pl dopijają (3). ◇ *praet* 2 sg m -ś dopijãł (1). ◇ 3 pl m pers dopijali (1). ◇ *imp* 2 sg dopijâj (1). ◇ *part praes act* dopijając (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

Wypijać wszystko, do dna; wypijać dostateczną, potrzebną ilość, zaspakając pragnienie; exhaurire, (reliquum) ebibere Calep, Cn; exsiccare Calep; ad libitum comessari a. computare, potui ad satietatem indulgere, nihil ex vino relinquere Cn (10) : Exhaurio [...] Humorem evacuo, ebibo, exinanio, exicco [...] Wicziagam, dopiiam, wifufsam. Calep 388a.

Fraza: »pij a dopijaj« (1): wczyniłeś wielką drogę dobrze tobie będzie/ pij á dopijay/ y dobrze iedz/ aż do śzytości BielKron 435.

Szereg: »nie dosypiać ani dolegać ani też dojadać albo dopijać« (1): álbo kto inśfy dobry rycerz [...] nye dofypyáyac/ áni dolegáyac/ áni też doyardáyac álbo dopiyayac/ od nyeprziyacyoł okrutnych broní. GliczKsiąż K8.

a. O pijaństwie: upijać się trunkiem alkoholowym (7) : To więc [ksiądz] aż do dnia dopyia RejRozpr C; Drudzy zálię co owo pozno dopijáią/ Ktorzy ni czći ni Bogá ná bączności máią. RejWiz 172v, 61v; RejFig Ee3v.

dopijać z kim (1): KRáwiec s pánem obádwá rádzi dopijáli RejFig Aa2.

Przysłowie: Ale nie dziw iż śludzy/ y pan/ nic nie máią/ Bo iáki pan táki kram/ rowno dopiyáią. RejZwierz 137v.

Zwrot: »do dna dopijać« (1): PAnny wálz byt/ mogę rzéc/ co śye wam kłániáią: Lecz y tych nie zły/ którzy do dná dopijáią. PudłFr 40.

Formacje pochodne cf PIĆ.